

M: Hallo, goedemiddag. Ik ben hier bij Angelique en we hebben het een en ander te bespreken. Angelique heeft een ongelofelijk verhaal en we gaan proberen om dat een beetje van het begin af aan in kaart te brengen en dan beginnen we in 1998. Toen ontmoette jij iemand in de kroeg.

A: Ja.

M: Daar werd je verliefd op.

A: Ja, 't klikte van beide kanten en op een gegeven moment toen heeft mijn ex me wat aangedaan, toen zei die: "Nou kom maar hier naar toe met je dochter bla bla bla". Ja en dat is de grootste fout in mijn leven geweest.

M: Je had toen al een dochter. Je bent bij hem gaan wonen, in Amsterdam?

A: Ik ben niet bij hem gaan wonen, ik ben daar drie weken ondergedoken in verband met een probleem dat ik thuis had. En toen op een gegeven moment toen merkte ik iets aan mijn dochter, wat ik niet helemaal snapte. Ik heb haar toen het een en ander gevraagd, daar ging ze ook niet op in. En hij werd wel steeds gewelddadiger, d'r kwamen ook CID-agenten over de vloer heen.

M: Criminele Inlichtingen Dienst?

A: Criminele Inlichtingen Dienst waaronder Walter Stevens, Rien Blok. Wacht effe, zal ik even kijken of ik de naam goed heb. Rien Blokker.

M: Ja.

A: Want ik heb het hier dan in een boekje staan waar ook heel justitie van af weet. Lig ik ook eigenlijk niet zo wakker van. Dat was een neefje van Willie Schmitz(?), die bekend is als de leverancier en de mede-oprichter van Huize Alex, bekend van de Insulindeweg, wat dus ja in principe kinderen van zeer jonge leeftijd verhuurde. Ik kwam er achter dat deze man dat dus deed, daar heb ik hem mee geconfronteerd. Ik wilde de waarheid weten.

M: Je kwam er achter dat hij in dat soort dingen zat.

A: Ja.

M: Hoe oud was je dochter toen je bij hem was?

A: Mijn dochter was toen elf.

M: Toen elf.

A: Ja.

M: Ok, er kwamen dus dat soort types over de vloer

A: Ja.

M: Agenten, rechercheurs

A: Agenten, rechercheurs, hooggeplaatste mensen zoals Ger van Roon, een Hans Holthuis.

M: Die kwamen gewoon daar in het appartement.

A: Die kwamen daar over de vloer bij hem.

M: En waarom?

A: Hij was chauffeur, van de schandknaapjes.

M: Chauffeur van de schandknaapjes

A: Hij bracht ook de kinderen weg.

M: En die kinderen kwamen uit een...?

A: Uit een huis in de Van Ostadestraat.

M: Een huis in de Van Ostadestraat

A: Ja

M: En wat was dat, een kinderopvang of iets?

A: Nee, dat was een opvang voor moeders met kinderen die hier naar Nederland waren gevlucht en dat was een ja, een soortement van een huis wat... hun deden dat onder van "de kerk beschermt 't", maar ja, helaas heeft niemand ze kunnen beschermen.

M: Maar wat voor organisatie zat daar achter? Van wie ging dat uit?

A: Dat ging uit van ehmm Huize Alex, dat is op de Insulindeweg, dat is een bordeel, een jongensbordeel.

M: Ja.

A: En ja daar huurden dan de hoge heren de kinderen in.

M: Maar je zegt, die moeders die gevlucht zijn vanuit het buitenland met hun kinderen...

A: Ja

M: ...die werden hier opgevangen, maar is dat dan een soort stichting, of Leger des Heils of iets...?

A: Ja, je zou het, hun deden het voor als een stichting die moeders opvingen met vrij jonge kinderen die naar Nederland waren gevlucht.

M: En wisten die moeders dat die kinderen opgehaald werden en uitgehuurd?

A: Niet dat ik weet

M: of verhuurd wordt, dat weet je niet...

A: Niet dat ik weet, het was een... Wat ik wel weet is dat die mensen heel erg bang zijn geweest. Ze hebben ook nooit wat, ja of nee durven zeggen. Ze kregen daar natuurlijk hun voedsel, alles wat ze nodig hadden kregen ze natuurlijk, dus die mensen waren eigenlijk toch wel heel dankbaar.

M: Ja

A: maar die wisten helaas ook niet, denk ik, wat er met hun kinderen gebeurde.

M: En dat huis waar jij toen woonde met je dochter, bij die vriend, was dat in Amsterdam?

A: Ja, dat was in Amsterdam-Noord

M: in Amsterdam-Noord

A: Ja, op de Waalenburgsingel

M: Waalenburgsingel. En toen op een gegeven moment dacht je van "Hé, 't klopt niet, er komen hier hooggeplaatste personen enne"

A: Ja

M: Had hij een taxibedrijf? Had hij een taxi of deed hij het gewoon met z'n eigen auto?

A: Nee, hij had sociale dienst.

M: Ja

A: En hij werd continue gebeld en dan moest-ie weer weg. Was altijd gewapend, wist ik ook niet van te voren. Dat heeft me wel vreselijk doen schrikken, maar ja, ik kon niet meer weg.

M: Nee

A: De CID-agenten die daar over huis kwamen die wisten ook dat ik opgesloten zat, dat heb ik ze ook duidelijk verteld. En degene die me dit dus heeft aangedaan en mijn kinderen, tenminste in ieder geval mijn dochter, die zijn van dusdanige hogere hand, dat je toch wel moet gaan denken van "waar zijn we in Nederland mee bezig". Ze dekken mekaar en jij als slachtoffer met je kind blijft achter in de wetendheid ook dat alle agenten die daar over de vloer zijn geweest, ja gewoon overal van af wisten en helemaal niets aan de situatie hebben gedaan.

M: Maar die kinderen werden niet gebracht naar jullie huis.

A: Nee

M: Dat niet

A: Nee, die werden opgehaald, zij het achter het centraal station vandaan, of zij het van de Insulindeweg vandaan.

M: En toen je daar op een gegeven moment achter kwam, want je zegt hij was gewapend en toen je er achter kwam dat hij dus in kinderen handelde eigenlijk, wat heb je toen gedaan?

A: Toen heb ik gezegd van dat ik weg wilde, toen heeft-ie een, ja toen heeft-ie de deuren allemaal gesloten en ik kwam daar ook niet meer weg. Mijn dochter zat toen in een internaat, die mocht ik een keer in de veertien dagen een weekend hebben. Ze zat daar omdat ze onhandelbaar was thuis, is toen ook psychologisch opgenomen daarvoor en op een gegeven moment toen is ze thuisgekomen en toen zei die van ehh, hij zegt: "Vandaag is jouw dochter aan de beurt." Ik zeg: "Pardon?" Hij zegt:

"Ja, je hebt niks te vertellen" en toen heb ik eigenlijk alle kracht wat ik in me had, heb ik me eigen er tegen kunnen verzetten, maar helaas, ik ben ehh destijds ook beschoten, zoals dat je ook in de brief hebt kunnen lezen.

M: Ja

A: En ik heb het met heel veel leed in m'n ogen aan moeten zien.

M: En het doel was dat je daardoor medeplichtig was.

A: Ja, en om me het zwijgen op te leggen.

M: Om je het zwijgen op te leggen.

A: Ja. En ik had één keuze: me eigen dood kunnen laten schieten en niet wetende meer wat er met m'n dochter zou gaan gebeuren, of het toelaten en het aangeven daarna bij de politie, dat ik in ieder geval m'n meisje wel een normaal leven kon laten leiden, niet dat ik, ja, zeg maar met onwetendheid, ik was bang dat ze ook in die groepering zou geplaatst worden. De man zelf heeft z'n eigen kinderen daar ook voor gebruikt. Z'n kleinkinderen heeft-ie daar voor gebruikt en ja, dat raak je nooit meer kwijt.

M: Maar eigenlijk hè, want dan kan je zeggen hoe ben je daar terecht gekomen, je had al problemen, je bent hem tegengekomen en nou is dat vaak zo dat je van de regen in de drup terecht komt, dat is in jouw geval helemaal...

A: Ja

M: Vreselijk wat je nu vertelt, wat gebeurde der daarna?

A: Hij heeft mijn dochter verkracht. Er stonden twee Joegoslaven in een, in een ehhh, hij had een kast uitgebouwd dat er mensen in konden staan, daar zat ook een gat in en daarbuiten stonden twee Joegoslaven met vrij zware wapens. Dus ja, wat kan je doen. Niets. Toen heeft-ie me opgesloten, toen heb ik boven, heb ik toch 112 kunnen bellen. Die hebben me opgehaald, niet in dat huis want ik moest ergens naar toe komen, naar de Arena. Daar ben ik toen ook naar toe gegaan met ehh, alleen, want mijn dochter die zat inmiddels terug in het internaat. Ik heb ze daar ook gewaarschuwd van "Hou der in de gaten en laat 'r", dat heb ik ook aan mijn dochter gevraagd, praat asjeblijft, zeg het nu, want ik kan het niet in m'n uppie. Dat heeft ze jammer genoeg niet gedaan, ik denk uit schaamte, hè, normaal voor zo'n meisje van die leeftijd. Ik heb zelf de politie heb ik ingelicht. Die hebben mij, in eerste instantie hebben ze me ondergebracht in een hotel op het Leidseplein voor een paar dagen zodat ik even tot rust kon komen. Ik heb alle nummers wat in dit boekje staan, dus in de agenda staan, heb ik uit zijn telefoon gehaald, daar stonden Officieren van Justitie in, hooggeplaatste mensen, Commissarissen van de Koningin etc, etc. en dat heb ik opgeschreven en dat heb ik na die tijd in de gevangenis, heb ik dat hun... Ik werd naar binnen gebracht onder het mom "voor je eigen veiligheid" omdat-ie nog op straat liep, was vuurwapengevaarlijk, heeft iemand ook al neergeschoten destijds, daar heeft-ie toen ook een gevangenisstraf voor uitgezeten. Hij gaf ook informatie aan de CID-agenten, het was er altijd eigenlijk pret en lol thuis met de CID-agenten en dan was het onder het mom van informatie doorgeven, maar tegelijkertijd ook weer een signaal afgeven van "er moeten kinderen gebracht worden ergens naar toe". Daarvoor zijn ook de pasjes wat ik jou heb laten

zien, zijn achtergelaten, die heb ik ook meegenomen. Gewoon om de veiligheid voor mezelf, want als je eenmaal deze namen ziet, waaronder dan vermeld staat "Officier van Justitie", Commissaris van de Koningin, etc. etc., ja, dan word je bang.

M: Ja

A: En ook bang dat je der ingeluisd wordt en helemaal omdat ik er al ingeluisd was met de verkrachting van mijn dochter waardoor hij me medeplichtig heeft gemaakt

M: Ja, ja.

A: En waardoor ik ook een celstraf van 10 maanden heb gehad.

M: Maar dat was later, je hebt eerst heb je met de politie gesproken, die vonden...

A: Ja

M: jouw verhaal, want ik begrijp dat het een bekende crimineel was.

A: Ja

M: Dus die hebben gezegd van jouw verhaal is zo gevaarlijke ehh

A: Ja

M: je moet onderduiken

A: Ja

M: daarvoor heb je in een hotel op het Leidseplein

A: Ja, en mijn dochter hebben ze naar het zuiden des lands gebracht

M: En zelfs je dochter is ook ondergebracht

A: Ja, we hebben, mijn dochter heeft een half jaar ondergedoken gezeten.

M: Maar waarom hebben ze niet gezegd, van we gaan hem nu meteen oppakken aan de hand van...

A: Hij was onvindbaar.

M: Hij was toen onvindbaar

A: Ja en ze moesten toch wel ook enige voorzichtigheid nemen omdat-ie vuurwapengevaarlijk is en hij deinst echt nergens voor terug.

M: En waarschijnlijk omdat hij ook al die contacten had met... de politie en...

A: Ja, dat heb ik ook meteen allemaal aan de politie doorgegeven. Ik ben destijds met het team van de jeugd- en zedenpolitie ben ik langs het huis en in het huis van Ger van Roon geweest van ehm ik heb ze laten zien waar Ger van Roon werkte en waar die woonde, waar de kinderen naar toe werden gebracht, welke flat, 't klopte allemaal.

M: En hoe wist jij dat?

A: Dat heeft degene die mijn dochter heeft te pakken genomen ook allemaal gewoon verteld.

M: Dat, hij was gewoon ehh, jij wist dat gewoon omdat hij jou vertelde waar die naar toe ging en wat hij aan het doen was en..

A: Ja. En ik kon niets doen want hij had als het ware van zijn huis een bunker gemaakt omdat hij ook wist dat er mensen op hem aan het loeren waren. 't Huis was ook kogelvrij gemaakt, er zat kogelvrij glas in, d'r zat een plaat voor de deur waar echt geen kogel doorheen kwam, nou ja, laat staan dat je d'r uitkomt.

M: Had hij ook veel geld, verdiende hij veel geld ermee.

A: Ja, heel veel. D'r is ook destijds een ehm, dat is de vriend van Willie Schmitz(?), die is naar beneden "gevallen" zeiden ze en toen heb ik ook tegen de agenten gezegd: "die is niet gevallen, die hebben ze geduwd" Want die jongen die speelde altijd in de kinderpornofilms mee. Maar tussen 't, tussen Willie Schmitz en zijn partner, daar zat een leeftijdsverschil van ruim 30 jaar tussen.

M: En we zitten nog steeds in 1998?

A: We zitten nog steeds in 1998 ja.

M: En welke plek heb je ze nog meer laten zien, appartement in Amsterdam-Noord, van Ger van Roon.

A: Ja, ik heb ze op de Keizersgracht heb ik ze een appartement laten zien waar de kinderen misbruikt werden.

M: Wat voor een appartement was dat?

A: Dat was een, ja, een appartement vrij chique en die had een kelder en daar werden de kinderen misbruikt.

M: Dat was toch niet het beroemde pand van Salomonson?

A: Ja

M: Echt waar?

A: Ja, je mag 't in m'n boekje nakijken.

M: Dat waar al die verhalen over gaan, over Salomonson...

A: Ja

M: ...de advocaat van de toenmalige koningin

A: Ja

M: Dat is me nogal wat.

A: Nou ja, dat niet alleen, maar d'r is ook een officier bij van justitie bij betrokken, Hans Holthuis, die hebben ze op non-, op ehh, uit 't ambt van officier van justitie gezet, maar hij werkt nog wel gewoon bij justitie en dat zijn dingen wat ik niet begrijp.

M: Die kwam daar ook over de vloer...

A: Ja. En ook de politie wist er van af dat dus degene die mijn dochter heeft verkracht, dat die officier van justitie dus ook kinderen misbruikte en inhuurde en het ook op film lieten zetten in het Amstelhotel.

M: Het werd ook op film gezet allemaal

A: Ja, in het Amstelhotel

M: En waarom werd het op film gezet? Is dat om daar geld aan te verdienen of is dat ook vanwege chantage?

A: Chantage en geld verdienen, beide tegelijk. Ze hadden èn mensen in hun macht om door te gaan, van "kijk, we hebben je op beeld staan. Als je nu stopt brengen we het naar buiten" en dan had je natuurlijk het geval van, als ze niet meewerken dan hadden ze daar weer wat mee, ja, konden ze daar toch weer wat mee doen.

M: Heb je dat, want je hebt hier inderdaad een agenda...

A: Ja

M: ...uit 1998

A: Ja

M: ...met allemaal aantekeningen en telefoonnummers

A: en telefoonnummers, die kunnen altijd achterhaald worden bij de KPN, cq. weet ik veel wat. Ik heb hier bijvoorbeeld een nummer van Hans Holthuis, even zoeken... Daar is de politie toen wel achteraan geweest, daar zijn ze toen ook achtergekomen dat-ie d'r daadwerkelijk ook mee te maken had. Toen hebben ze 'm op non-actief gesteld wegens hun onderzoeken en voor de rest heb ik daar nooit meer wat van gehoord. Ik heb verschillende nummers zoals van CID-agenten, Hans Holthuis, advocaten, bijvoorbeeld de heer Steele(?), een Picornie, iemand die zeg maar in kinderporno handelde, die ook in Amsterdam-Oost in een café heeft gewerkt en dan ja, dan heb je toch wel zoiets van "stop even, dit gaat me te ver". Daarom heb ik ook dit boekje bewaard. Nu is de zaak Demmink eindelijk boven tafel, maar niet alleen de heer Demmink is fout, er zijn er meerdere fout.

M: Ja. Heb je in die tijd ook iets met Demmink te maken gehad?

A: De man waar ik destijds ondergedoken was, die mijn dochter heeft verkracht, die heeft wel continue contact gehad met ene Joris, maar ik wist niet dat dat Demmink was.

M: Ja

A: Hij heeft nooit iemand bij de achternaam genoemd, dus ja. Later hoor je dan Joris Demmink, ik denk ja wacht effe, een en een is twee.

M: Ja

A: En helemaal omdat het dus ook over kinderen ging en inderdaad dus ook over die Insulindeweg, over de Pinocchiobar in Praag, noem maar op.

M: Wat weet je daarvan, van die Pinocchiobar in Praag?

A: De Pinocchiobar, zelf weet ik daar niks van, ik weet 't alleen van verhalen.

M: Ja

A: Hè, dat ze daar dus kinderen allerlei op- eh, dingen laten doen, die eigenlijk een kind niet hoort te doen.

M: Maar waarom deden ze dat in Praag als dat in Nederland ook gebeurde?

A: Daar heb ik echt geen flauw idee van.

M: Nee. Nou zei je net dat dat ook in het Amstelhotel gebeurde, wist dat hotel dat? Wist het personeel dat? Want het is toch heel raar als een chauffeur met een kind aan komt.

A: Nou ja, dat heb ik me dus ook altijd afgevraagd, van heeft nou nooit iemand in de gaten gehad dat dit niet klopte. En dan zeggen ze wel van "Ja, wij wisten niks bla bla bla" want het is laatst ook op televisie geweest hè, maar ik zeg op mijn beurt van als het nou één keer gebeurt zeg ik tot daar aan toe

M: Ja

A: Maar het is meerdere keren gebeurd, dan moet je toch wel wat opvallen.

M: Ja

A: En dat dat, hè, daar zaten dan vrij hoge heren, advocaten, politieagenten, rechter-commissarissen etc. etc. En daar werden ook de videobanden opgenomen en ja, het was meer ook, die werden ook meegenomen door de personen die de kinderen in hadden gehoord. Daar kicken ze dan waarschijnlijk op, ik weet 't niet, ik kan 't me niet voorstellen.

M: Ja, dat heb ik vaker gehoord.

A: Helaas, ze willen terugzien wat ze hebben gedaan met die kinderen en hoeveel pijn ze hebben. Maar de kinderen, ja weet je, ze kijken de kinderen ook niet aan. Ze doen 't, maar ze kijken de kinderen niet aan, want dan zien ze, ze zijn bang voor het verdriet in iemand z'n ogen te zien. Maar dat soort mensen gaat over lijken. En dan zitten ze binnen en dan kunnen ze hun praktijken gewoon voortzetten. Ze kunnen iemand het leven zo zuur maken. We zijn nu anno 2014. Ze zeggen dat de dader levenslang heb gekregen. Nee. De dader heeft een heerlijk leven. De slachtoffers hebben levenslang.

M: De man in kwestie waar je het over hebt, die zit vast?

A: Ja, op de long-stay.

M: Levenslang?

A: Levenslang met TBS. Ik was ook de enige die in deze zaak, zoals dat je in de brief hebt kunnen lezen van de rechercheur, ik ben ook de enige in deze zaak die aangifte heeft durven doen, maar ja weet je, ik ben ook niet bang meer. Ik heb zoiets van ik ben beschoten, ik heb 't gedaan om mijn dochter te beschermen. Ik had voor 't zelfde geld kunnen zeggen van weet je, knal me helemaal overhoop.

M: Je bent beschoten omdat je aangifte hebt gedaan...

A: Nee, omdat ik dus bij de verkrachting aanwezig moest zijn.

M: Toen ben je beschoten.

A: Ja

M: Maar nou heb jij ook in de gevangenis gezeten.

A: Ja

M: Dat snap ik niet.

A: Nou in eerste instantie zei de recherche dat dat was voor m'n eigen veiligheid omdat-ie nog buiten liep. En toen kreeg ik via de, via justitie kreeg ik een advocaat, ik had eerst een andere advocaat, die werkte volgens justitie niet al te goed. Toen kreeg ik een andere advocaat, dat was Nico Meiering(?) Heeft justitie voor me betaald, want dat kan ik niet met een sociale dienstuitkering iemand betalen van die klasse. Ja, het is toch een vrij hoge advocaat. Toen moest ik mijn eis(?) in december '98 halen en toen kreeg ik van de rechter te horen van "u kunt gaan." Nico was nergens te bekennen. Ze hebben, òf Nico niet op de hoogte gesteld of hij had een andere zaak, weet ik niet. Hij heeft me daarin niet kunnen ondersteunen, 't was ook mijn eerste aanraking met justitie dus ik wist ook niet wat ik doen moest. En dusdanig ook zo in de war, dat je, er stond al een auto klaar om me weg te brengen naar Leeuwarden. Daar heb ik een tijd in een blijf-van-m'n-lijfhuis gezeten, als onderduikadres door justitie en later heeft justitie voor mij een woning verzorgd.

M: Maar je hebt voor je eigen veiligheid in de gevangenis gezeten, je bent niet veroordeeld...

A: Ik ben wèl veroordeeld door de rechter tot verbazing van justitie, van de rechercheurs die zich met mijn zaak bezig hielden. Die staan ook zeer verbaasd dat ik veroordeeld ben, maar ja, wie zegt dat deze rechter niet een aanhanger was...

M: Ja

A: van de hele clan. Want ook ik weet niet welke rechter dat is.

M: Maar is het nou zo, dat, hè want we hebben natuurlijk meer van dit soort verhalen gehoord, dat het echt een groot netwerk is, is dat ook jouw conclusie?

A: Ja, absoluut. En nog steeds

M: En nog steeds

A: En nog steeds. Ik kan je dat ook aangeven waardoor, ik ben voor 6, 7 jaar terug ben ik, was ik bij iemand thuis en toen kwam er een telefoontje af van mijn huis van ja je wordt gezocht door de politie. Ik zeg, ja, laat ze maar hier naar toe komen, ik heb niks te verbergen. En toen kwamen er twee rechercheurs vanuit een cold-case zaak in verband met de familie Opentij uit Amsterdam-Noord die toen omgebracht waren. De rechercheurs die kwamen binnen en die vroegen van of ze even met mij konden praten. Ik zeg ja natuurlijk, ik heb niks te verbergen. Dan zijn we toen naar boven gegaan, naar een kamertje apart waar niemand ons kon horen. De rechercheurs hebben mij een brief laten lezen, zonder eigenlijk iets te zeggen. Toen wist ik al van wie die brief af kwam door het handschrift. Toen zei ik al meteen, het komt van die en die af. Toen zeiden hun "hoe weet je dat". Ik zeg, dat kan je aan die en die lettertype zien en toen zeiden ze ja, dat komt het inderdaad van af, maar de brief is in Lelystad gepost. En dan vraag ik me eigen af, hoe worden mensen die onder TBS en dwang staan, hoe kunnen die de brieven laten versturen vanuit Lelystad. Dat moet dan toch met bezoek meegaan.

M: Ja

A: Is daar dan geen controle op? Je hebt volgens mij, wat ik weet van mijn detentietijd, heb je postcontrole.

M: Ja

A: Dus deze brief had nooit naar buiten gemogen.

M: Nee

A: En toch is-ie naar buiten gekomen. Is dat weer een handje boven z'n hoofd houden dan? Ik denk 't wel. Want zo blijft-ie mensen dwarszitten.

M: En dat was denk ik een dreigbrief, van jouw ex-vriend.

A: 't Was geen dreigbrief, daar stond in dat ik de familie Opentij om het leven had gebracht.

M: O.

A: Dat ik dat aan hem verteld had.

M: Oh ja, nou daar zijn mensen levenslang op veroordeeld weten we van de zaak Hagemann, dus, jeetje. En toen?

A: Nou ja, toen heb ik gezegd van wie de brief af kwam en toen zeiden hun "Ja". Toen zegt-ie bent u nog steeds bang voor deze meneer. Ik zeg nou, bang in de zin van "komt-ie nog vrij". Toen zegt-ie mevrouw, we kunnen u op een briefje geven: deze man zal nooit meer vrij komen, u hoeft niet bang te zijn. Ik zeg dan is 't goed, ik zeg want mijn dochter is mijn leven.

M: Ja

A: En daar ga ik voor, al moet ik 'm dan zelf wat aandoen, maar als-ie vrij komt is-ie voor mij. Want de angst die ik in '98 heb moeten doorstaan, die moet hij eens doorstaan. Maar hem wordt alleen maar het handje boven het hoofd gehouden door justitie en dan bedoel ik niet héél justitie, maar in ieder geval de foute kring.

M: Maar hij is wel levenslang, TBS heeft-ie

A: Ja, maar ja, wat is levenslang en TBS als je een leven leidt waar je eigenlijk zelf als levenslang door bent veroordeeld. Mijn dochter heeft levenslang. Ik heb levenslang.

M: Nee, nee, ik bedoelde eigenlijk dat ze hem dus toch aangepakt hebben uiteindelijk.

A: Ja, ze konden ook niet anders

M: Ze konden niet anders

A: Er kwamen na mij, kwamen d'r ik weet niet hoeveel aangiftes dat mensen eindelijk hun mond open dorsten te doen.

M: Tegen diezelfde man

A: Tegen diezelfde man. Deze zelfde man heeft z'n schoondochter verkracht, z'n kleinkinderen, z'n eigen kinderen verhuurd. Weet je, hoe gek ben je?

M: Ja

A: Maar deze man deinsde nergens voor terug, heeft een meisje in Amsterdam-Oost, tenminste een meisje, een vrouw in Amsterdam-Oost waar die ook een relatie mee heeft gehad, heeft-ie in het café beschoten.

M: Hmm

A: En dat krijgt dan geeneens geen celstraf. Hoezo officier van justitie boven 'm.

M: Maar is het nou zo dat ze ook bang waren dat hij misschien uit de school zou klappen? Want hij had natuurlijk...

A: Dat weet ik wel heel zeker.

M: heel veel informatie

A: Dat weet ik wel heel zeker. Dat zal-ie ook nu, dat zal ook eerdaags wel gaan gebeuren.

M: Jij denkt dat-ie alsnog uit de school gaat klappen.

A: Ik denk 't wel, maar om z'n eigen vrijheid te redden.

M: En dan komt hij met hetzelfde verhaal als dat jij nu vertelt.

A: Neu, ik denk effe erger.

M: Nog erger.

A: Hij heeft meer geheimen mee, hij heeft meer geheimen bij zich als wie dan ook. En ook zijn ouders waren op de hoogte.

M: Maar is hij nou een bekende in die wereld?

A: Ja, een hele bekende. Want zelfs zijn vader die zit bij de vrijmetselarij, nou dat is de grootste bekende wat er maar is. Want dat dekt alles.

M: Maar dit waren geen satanische rituelen, dit was gewoon ordinaire pedofilie begrijp ik

A; Ja

M: Het had niks te maken met sektes...

A: Nee

M: en dingen...

A: Nee

M: en gewoon viespeukerij

A: Ja

M: Nou ja gewoon.

A: 't Is niet gewoon

M: Ik bedoel, het is niet gewoon, maar als je d'r zoveel over hoort en leest, dan wordt dat blijkbaar gewoon. Nou heb je hier politiepenningen liggen hè?

A: Ja

M: Waarom werden die achtergelaten?

A: Die werden achtergelaten zodat de kinderen veilig de grens over gebracht konden worden.

M: Dat snap ik niet.

A: Nou, als jij, destijds hadden we nog geen open grenzen.

M: Nee

A: Als je dan een grens over moet...

M: Ja

A: Je laat je pasje zien, laten de douaniers je zo door

M: Ja

A: Want je bent van de politie.

M: Ja!

A: Hé, hoe makkelijk krij(g)je de kinderen over de grens heen.

M: Ja. Hé, dat sluit wel aan bij dat verhaal met die getuigenverhoor, toch?

A: Ja. Daarvoor zeg ik, 't klopt allemaal. Alleen, ik hou m'n eigen nog op de achtergrond.

M: Ja

A: Omdat ik het belangrijkste materiaal heb.

M: Ja. Maar wat een helderheid van geest moet jij toen gehad hebben, dat je al die telefoonnummers hebt opgeschreven.

A: Was ook het eerste wat er in me op kwam.

M: En de politiepenningen mee hebt genomen.

A: Ja, Was ook het eerste wat er in me op kwam. Zorgen dat ik weet wat er gebeurt om me heen.

M: Ja

A: En er gaat zoveel, ja hoe moet je dat zeggen, adrine

M: Adrenaline

A: Ja, door je heen.

M: Ja

A: Dat je bent op zo'n moment zo krachtig en zo helder van geest en daarna klap je in.

M: Ja

A: Kijk en het lullige vind ik, het Criminele Inlichtingen Dienst, zoals ze dat dan vroeger noemden, die spelen gewoon het hele spelletje mee. Die weten van alles en die doen net alsof ze niets weten. Ik heb een CID-agent, heb ik gevraagd om de waarheid te vertellen, zodat ik niet strafbaar was. Want die wist van het hele verhaal af. Denk maar niet dat die op kwam draven hoor.

M: Ja

A: Meneer had zelf teveel te verbergen. En dat noemen ze een CID-agent? Die werkte ook mee aan het onderzoek, Rolodex-zaak.

M: Diezelfde man die jij gevraagd hebt om op te komen dagen

A: Ja

M: Want Wanneer is die Rolodex, was dat ook '98?

A: Ja, is na mijn aangifte, is die begonnen. Omdat ik al die namen heb genoemd.

M: Ben jij de aanleiding van het Rolodex-onderzoek?

A: Weet ik niet, dat durf ik niet te zeggen, dat zal je de rechercheurs moeten vragen. Ik weet wel, ik ben degene die de namen heb genoemd die in de agenda staan en die in de telefoon stonden van de dader die mijn dochter heeft verkracht.

M: Ja

A: En dan ook de kinderen heeft weggebracht, die ook deelnam aan een pedonetwerk, die schandknepen vervoerde, zoals dat er dan heel netjes op papier wordt gezet door justitie.

M: En hoe is hij daar in terecht gekomen? Was hij zelf pedofiel eigenlijk?

A: Ja, want daarvoor heeft hij ook mijn kind verkracht.

M: Ja,ja,ja. Zijn er nog meer plekken in Amsterdam die toendertijd ehmm?

A: Ik heb toen een flat aangewezen in Amsterdam-Noord, ik heb toen op de Keizersgracht een pand aangewezen waar later ook Patricia Paaij heeft gewoond.

M: Ja

A: Met Adam Curry

M: Ja

A: Ik heb ook nog een aantal cafés waar ze continue afspraken, ik heb een boot aangewezen, waar ook kinderen werden misbruikt.

M: Een varende boot of een woonboot?

A: Een woonboot. Ik heb een aantal kentekens doorgegeven, want deze man jatte ook auto's. Dan zei die van ja, laat mij even een proefritje maken en dan verdween de auto gewoon. Maar daar werden dan de kinderen in vervoerd of hij dee er zelf in rijden. Ook daar wist de politie allemaal van af. En die hebben 'm gewoon allemaal z'n hand boven z'n hoofd gehouden. D'r zijn zoveel vechtpartijen geweest ook in mijn tijd dat ik daar was. Ook huiselijk geweld. Weet je, dat je gewoon een kolf van een pistool recht op je kaak geslagen krijgt. Hoe zet je iemand onder druk. Ongekende angst heb ik gekend, maar ondanks die ongekende angst vond ik wel dat deze klootzak moest hangen. En niet alleen deze klootzak, nee, de rest ook.

M: Werd er ook drugs gebruikt?

A: Ja

M: Wat voor soort drugs

A: XTC, tranquilizers en hoe noem je dat, iets met een spuit, maar ik weet niet meer hoe dat heet. Heroïne of zo?

M: Ja

A: Ja, dat had-ie ook in huis.

M – Heb je wel eens iets gemerkt over dat het ook eh, dat het netwerk ook de grens over ging?

A - Ja, want dan zei hij dat hij een paar dagen weg moest en dan bleef zijn moeder en zijn vader, die bleven bij mij zitten, zodat ik ook geen kant uit kon. Dus zijn ouders wisten ervan af. Of ik moest bij

zijn ouders thuis slapen en daar gingen dan ook alle deuren op slot, maar ja zijn vader zat bij de vrijmetselarij, dus he, alles dekt elkaar.

M – Dus je was eigenlijk gewoon gegijzeld?

A – Ja, een half jaar lang. Ik heb mijn eigen urine op moeten drinken (stem breekt) omdat er geen drinken was.

M – Wat wil je nou dat er eigenlijk gebeurt, want je hebt wel gezegd.....

A – Dat de hele corrupte kolerezooi (emotioneel) eens een keertje op hun bek gaan, blijf met je poten van kinderen af, laat kind kind zijn, geen een kind verdient dit.

M – Want jij zegt eigenlijk, ondanks alles, jouw hele leven is verwoest, van je dochter is verwoest

A – Ja (stilletjes)

M – En eigenlijk is er, ondanks de verhoren nu in Utrecht en ondanks alle aandacht in de media, is er gewoon niks veranderd, zeg jij.

A – Nee, helemaal niks, ze hebben me nog erger te pakken, ze hebben mijn kleinzoon uit huis gehaald die bij mij 10 jaar en 8 maanden heeft gewoond en die werd heel toevallig ook in november 2013 uit huis gehaald en dat jochie is nu al 5 keer overgeplaatst.

M – Denk je dat dat ermee te maken heeft...., je hebt het verhaal verteld eh van je kleinzoon?

A – Ik heb eh..

M – Van je kleinzoon, er was niks aan de hand, je hebt het verhaal verteld, jij denkt dat ze jou nog steeds dwars zitten?

A – (er tussendoor) Ik heb eh, ja hun zeggen dat ik een delict heb verzwegen, ik kan je papieren laten zien waar wel degelijk in staat dat ik het delict gewoon heb verteld, ook mijn dochter, dat we in een zaak hebben gezeten die nog erger was dan Dutroux (nadrukkelijk).

M – Was het erger dan.....

A – Dat wil wat zeggen (nadrukkelijk).

M – Waarom was het erger dan Dutroux?

A – Omdat Dutroux een heilig kereltje is vergeleken bij deze hufters.

M – OK

A – En zelf heb ik het idee dat ook deze man en niet alleen deze man, maar ook justitie gewoon te maken heeft met Dutroux, dat daar ook de kinderen naar toe werden gebracht.

M – Dat denk jij?

A - Daar heb ik het idee van ook omdat er veel over Antwerpen werd gesproken (snuit neus en zegt sorry).

M – Zijn er nog meer bekende namen die jij eh, nu we er toch zijn.....

A – Ja kijk, ik heb wel ook de jeugd- en zedenpolitie heb ik gewaarschuwd van “kijk uit, naai me niet, want ik weet namen” en kijk, lees maar op wat hier voor staat, maakt me niet uit, ze mogen het nu weten, je mag het voorlezen.

M – Walters Stevens; foute boel, corrupt. Foute boel corrupt – Van Roon

Mijnheer Mr. Holthuis met naam en toenaam. J.Z.P., denken jullie nu dat jullie nu van me af zijn?, vergeet het maar, te laf om terug te bellen, ik zal maar met Bert Voskuil gaan praten

A – Dat is de vader van Koen Voskuil.

M – Nieuw boek voor hem, OK.

A – Er wordt ook een boek over geschreven.

M – Aha, maar wat ik nou niet begrijp he?, dat nou niemand dit oppikt, ik bedoel jij hebt...

A – Dat, dat.....

M – Jij hebt zoveel informatie en natuurlijk moet dat nagezocht worden

A – Tuurlijk

M – Want niemand gelooft eh mekaar op de blauwe ogen, maar dit, jij hebt zoveel aanwijzingen dat je....

A – Ja

M – Vanuit jouw verhaal kan je dit helemaal in kaart brengen

A – Daarom is.....

M – En er gebeurt gewoon niks.....

A – Gebeurt helemaal niets, ik ehm, dat zeg ik, met jou praat ik dan en met Koen van het A.D (Algemeen Dagblad). Koen Voskuil heeft ook het hele boekje doorgenomen, net zoals jij omdat en, niet omdat mijn, want dat is juist het punt, ze denken dat ik het doe omdat mijn kleinzoon uit huis geplaatst is, nee, ik heb altijd gezegd: eens gaan jullie hangen.

M – Ja

A – En ja, 2013 was de tijd dat eindelijk iemand naar mij luisterde en dat was Koen Voskuil, samen met zijn vader. En je ziet het, het is geen onzin wat er in het boekje staat, ook de telefoonnummers mag je allemaal opschrijven. Je mag ze na laten trekken, het zijn allemaal hoge ambtenaren. En die heeft mijnheer gewoon in zijn foullering (?) zitten in Utrecht, waar die zit onder die dwangverpleging. Ook hij kan nog steeds bij die telefoonnummers.

M – En waarom hebben ze jou laten lopen, vraag ik me af.

A – Hoe bedoel je dat, lopen?

M – Nou er zijn heel wat mensen die het fijn zouden vinden als jij zou verdwijnen.

A – Ja ehm, ik ben geen bang persoon en ik ben altijd op de achtergrond gebleven

M – Ja

A – Tot op heden...

M – Ja, jouw verhaal is nooit naar buiten gekomen inderdaad.

A – Jij bent de eerste die het verhaal van mij krijgt.

M – Dank je wel.

A – Omdat ik vind, er wordt teveel, kijk Demmink is schuldig

M – Ja

A – Daar ben ik van overtuigd, maar er wordt teveel op Demmink gefocust

M – Ja

A – Terwijl er nog veel meer imbecielen rondlopen bij justitie.

M – Ja, ja ik zeg altijd hij is het symbool

A – Van een pedo idiotenkring.

M – Ja precies

A – En dat is van justitie!

M – Ja

A – En er is een rechercheur, echt, daar neem ik mijn pet voor af, maar dat is een rechercheur met ballen.

M – Ja

A – En dat is een collega van jouw boek, maar dat is er echt eentje met ballen!

M – Ja, want die heeft jou ook al die jaren gesteund, he?

A – Ja, dat is de enige die ik vertrouw van justitie, ik vertrouw geen een rechter meer.

M – Nee

A – Want hoe kan een rechter een kind uit huis plaatsen om het feit wat Bureau Jeugdzorg zegt en de Raad van de Kinderbescherming zegt, dat ik het delict heb verzwegen. Ik ga je nu wat laten zien. Ik zal jou het eerste rapportage geven, in 2007 is dat geweest dat mijn kleinzoon toen bij de Raad van de Kinderbescherming zat en daar kan je het zelf in lezen dat ik het niet heb verzwegen. Want ik heb niks te verzwijgen, he-le-maal niets. Ik denk dat degenen die bij Justitie werken zelf eens even moeten gaan kijken wat ze hebben gezegd.

M – Werden die eh die videobanden, werden die ook verhandeld daar, heb je dat zelf gezien?

A – Ja, die werden verhandeld bij Willie Schmitz thuis in Amsterdam Oost, 3^e Ooosterparkstraat.

M – Gaan daar inderdaad zulke grote bedragen in om?

A – Behoorlijk veel ja, als het eh, als het al is dat de kinderen worden opgevangen onder het mom “het wordt verzorgd door de kerk” he, dus dat als ouders dus eh vluchten, dus moeders en kinderen moeten vluchten omdat ze niet meer in hun land kunnen zijn, zij het om een of ander eh iets anders, dan ja, weet je, dan denk je toch dat je goed terecht komt in Nederland als vluchteling zijnde. Nou ja, als vluchteling zijnde kan je hier beter niet komen in zo’n bende, want dan ben je gewoon eh helemaal je kind kwijt. Je kind is ehm, ja de dupe van een corrupte bende hier in Nederland. En dat is zo gigantisch groot, dat zelfs justitie niet eens meer weet waar ze moeten beginnen.

M – Nou is er ooit zo’n heel beroemd gesprek geweest he?, bij Netwerk, van eh dat zou dan Joris moeten zijn en toen weer een andere Joris die kinderen bestelt.

A – Ja

M – Weet je welke gesprekken ik bedoel?

A – Ja

M – Is dat zoals het er aan toe gaat?

A – Ja, niets meer en niets minder, zelfs nog erger.

M – Dus er wordt gewoon gezegd “heb je nog wat leuks”?

A – Juist, heb je nog wat leuks enne wanneer kan je het laten zien, kinderen worden ook nog gewoon geshowd, nou ja, als er dan een onderzoek is begonnen en een officier van justitie die klapt uit zijn, uit zijn voegen van “oef, nou kom ik in gevaar” en ze seinen mekaar in, ja dan is alles weg. Heel raar, op 4 adressen was in een keer alles weg.

M – Ja, welke, we kennen het adres van Ger van Roon.

A – Ger van Roon, op de Keizersgracht was in een keer alles weg, in Amsterdam Oost was in een keer alles weg en op de boot was in een keer alles weg.

M – Maar dat was allemaal van dat Rolodex onderzoek?

A – Dat was allemaal van het Rolodex onderzoek.

M – Hebben de burens van de Keizersgracht, die hebben ook aangifte gedaan he?, vanwege kindergegil...

A – Klopt

M – Enne dat soort dingen, de een die leeft niet meer en de ander zit geloof ik levenslang in een inrichting.

A – Ja, weet je, je moet eh heel erg uitkijken wat er met je gebeurt, ehm, deze mensen zijn van eh die aard eh, zijn hooggeplaatste mensen, dus die kennen heel veel mensen ook vanuit het gevangeniswezen, die met alle liefde iemand om het leven brengen om even onder hun celstraf uit te komen. Zo worden er andere namen gegeven. Het zou me ook niks verbazen als we eerdaags in de krant lezen dat de heer Demmink zijn eigen heeft opgehangen en dat die de druk niet meer aan kon en dat hij gewoon een andere ...he?, maar dan is mijnheer Demmink niet dood, neuh, mijnheer Demmink krijgt gewoon een heel andere identiteit, daar wordt wel voor gezorgd. Maar slachtoffers krijgen geen andere identiteit. Geloof me, dat gaat nog gebeuren ook.

M – Want jij denk dat dat vaker gebeurt? (45.02 min)

A – Absoluut! Ik heb het toch... ik heb het uit eigen beweging. Het lijkt wel alsof de idiote.. eh... hoe noem je die naam.. (bladert door papieren) idioot kom hier op me hoofd staan... ik was in 2000 wat zal het geweest zijn? 2008, 2009 toen lag ik, ten minste, mijn partner lag in het ziekenhuis en die dorst niet alleen te blijven. Dat vond hij niks. En toen kwam in ene iemand op zaal gebracht, die had suiker. Die liet foto's zien van eh.. Willem Endstra, Willem Hol.. eh.. Endstra, Holleder, eh... nog een paar van die gasten, Berlusconi, dat ze daar op visite waren met z'n allen. Deze meneer vertelde mij dat eh... meneer Holleder helemaal niets te maken had met de afperser van de familie Endstra, maar dat een ander daar achter zat en dat hij wist wie. Dat had hij ook tegen Justitie verteld. Hij had van Justitie een andere identiteit gekregen, want in Nederland was hij dood. Maar zoals je kunt zien aan mijn trouwboekje, daar staat zijn handtekening!

M – Ja, dames en heren, het is echt waar. (gegrinnik) Ik heb hier een trouwboekje in mijn hand en daar was een getuige (PIEP) een R.S. (PIEP)

A – Dat is zijn zuster, Meta

M – En de andere is M.E. (PIEP)

A – Dat is René (PIEP). De bewuste René (PIEP), waar iedereen al tegenaan trapt. Zoek hem maar op internet op, dan lees je alles wat hij doet met het geld van Endstra.

M – Maar die zou dus dood zijn.

A – Ja, zoals je zegt

M- Maar die heeft getekend in jouw trouwboekje.

A – Ja! Raar hè!

M – En jouw trouwboekje is uit 2008.

A – Ja. En hij heeft nou iets ergens in Nederland, heeft die een heel mooi woningcomplex gebouwd en hij bouwt een heel mooi woningcomplex in Petten en hij bouwt een heel mooi woningcomplex overal! Raar hè, als iemand dood is. Hij rijdt in Belgische auto's, hij rijdt in Duitse auto's, maar in Nederlandse auto's zal je hem nooit zien. En waarom niet? Omdat hij in Venetië ingeschreven staat, door Justitie. En daarom... Kijk, jullie Berlusconi, ook weer zo heel raar. Meneer Berlusconi is jong op... die is gek op jonge kinderen. Zou dat er iets mee te maken hebben? Mm! Optelsommetje: een en een. Kan 11 zijn, maar kan ook 2 zijn.

M – Maar dan is eigenlijk...

A - Justitie..pffff

Myra: Het is eigenlijk gewoon blijkt iedere keer gewoon dat het veel erger is als wat we met zijn allen kunnen bedenken.

Angelique : Dat weet ik wel zeker. Ik heb het uit eigen ervaring. En men weet niet wat voor angst iemand in zijn flikker heeft. En ze pakken je keer op keer op keer. Want nu denken ze me klein te kunnen krijgen met mijn kleinzoon, mag... mij krijgen ze niet klein. Ze hebben me toen ook niet klein gekregen dat ze me beschoten hebben, weet je. En ik kan maar één keer doodgaan, heb ik wel mijn rust.

Myra: Zijn er nou nog meer bekende namen die jij tegen bent gekomen die ook nog steeds uhh..

Angelique: Nou ja, ik kan je een uhh dat is dan mijn eigen verhaal. Het speelt al heel lang in Nederland, ik was namelijk ... 11.. ik weet niet. Kent u commissaris Toorenaar nog van Amsterdam? Hij was toen politiechef daar. Commaris die heeft mij verkracht. En mijn stiefvader was informant van de politie. Worden de informanten toch goed beschermd zeg. Daar ben ik namelijk slachtoffer van. Dus zo lang is het al verpest. En meneer Toorenaar die ligt onder de grond, nou ik hoop dat ie weg aan het rotten is.

Myra: En die ligt wel echt onder de grond?

Ang: Die ligt echt onder de grond. Ja , als mijn leeftijd bekijk, ja dan moet ie nu wel onder de grond liggen, denk ik. Hij kan ook 110 geworden zijn, dat weet ik niet maar... Nee, Toorenaar is echt dood. En wat deed zo'n man die mijn dochter heeft verkracht, ging bijvoorbeeld ook naar begravenissen van een Tonnie [Heiseldoorn...] Die ze toen hebben gevonden in de , op de ... dacht kloveniersbur nee... dat was bij die hoerenbuurt, hoe heet dat...

Myra: Ruysdaelkade?

Ang.: Nee, die ze nou pas hebben gesloten... Oudezijds Voorburgwal is dat geloof ik, ja. Daar uhh idem dito.

Myra: Nou is Marcel Vervloesem, van de werkgroep Morkhoven, die heeft heel veel verteld. Als je naar hem luistert of zijn verhalen leest, herken je daar veel in.

Angelique: Heel veel. Wij als burger zijnde, en slachtoffer, door deze groepering, worden gewoon de mond gesnoerd. Zij het niet goedschiks dan maar kwaadschiks. Want, weet je, je hebt een.. bij mij ook er staat een antecedent achter mijn naam terwijl er helemaal geen antecedent hoort. Ik wil nou ook weer niet zeggen dat ik een lintje van de koningin verdient hoor, dat nou ook weer niet. Maar ik heb toch een zaak gehad, waar vele mensen bang voor waren; ook dat heb je in de brief van de rechercheur kunnen lezen. Ongekende angst.

Myra : Ja. Maar hoe heeft het nu zo ver kunnen komen? Waarom waarom... op een gegeven moment ga je toch denken van hoe is het mogelijk dat dit allemaal in stand gehouden wordt.

Angelique: Mensen zijn ziek. Zo ziek in hun kop. En de één houdt de ander de hand boven het hoofd. Want vriendjes van vriendjes van vriendjes die weten er ook van af. [...] ze pakken het toch gewoon

weer allemaal op; en de één wordt gedekt door die de ander door die... het is net zo'n hondenras. Je krijgt allemaal inteelt. De ene dekt die, de andere dekt die, de andere dekt die, dus hoe krijg je... die doofpot wordt steeds erger. En in Nederland willen ze het maar wat graag in de doofpot houden, want wat doen ze nu? Ze gaan alles richten op Demmink, nee, Demmink was niet de enige. Ze vergeten meneer van Roon, meneer Salomonsen, ze vergeten meneer Holthuis; die allemaal nog gewoon een heel hoog inkomen hebben ...en wij als burger zijnde dat we blij mogen zijn dat we eindelijk de maand rond kunnen komen. Maar die hebben een salaris, daar wordt je niet goed van. En dat wordt gewoon doorbetaald, ondanks dat ze weten van het pedonetwerk?

Myra: Maar nou heeft iemand ook een keer verteld dat op de radio in de jaren 80 was dat gewoon heel normaal, in Amsterdam wist iedereen dat, dat je bijvoorbeeld in de Paardenstraat, daar zat een bordeel. Iedereen die er toe deed, mensen van de televisie die gingen daar gewoon naartoe. En dat dat..

Angelique: Ja klopt. Ik heb dit toen ook aanhankelijk gemaakt met Peter R de Vries. Dat was in 1998. Toen kreeg ik zijn uh, ja hoe moet je het noemen, hij noemde het zijn personal assistent. Heel netjes. Was uh Pascal kreeg ik aan de telefoon, heb ik het hele verhaal aan verteld. Ik zou later teruggebeld worden. Nou dat heeft hij ook gedaan, met de woorden: 'het verhaal was niet interessant genoeg'. Nou ik vind dat nogal een uitspraak van meneer de Vries. Het verhaal was niet interessant genoeg. Nee allemaal complotdenkers. Laat meneer de Vries maar eens in zijn eigen zakkie kijken. Misschien heeft hij ook wat te verbergen.

Myra: Denk jij dat?

Angelique: Dat denk ik wel ja. Waarvoor beschermt hij anders die idioten? Als hij beter zijn onderzoek had gedaan, dan had hij het al gehad. In 1998. Waarom is hij er toen niet achteraan gegaan? Want hoe kan je een zaak niet interessant vinden, als je het nog helemaal niet weet? Als je nog niet oog in oog met die persoon hebt gestaan? Hoe kan je dan een zaak niet interessant noemen en niet-relevant?

Myra: Ja en een adressenboekje met telefoonnummers van hooggeplaatste ...

Angelique: Telefoonnummers zijn toch allemaal geheim van hooggeplaatste mensen?

Myra: en die toevallig ook in het Rolodex-onderzoek voorkomen. Dat is wel heel toevallig en dan nog eens een keer met het verhaal erbij, wat jij vertelt, en het feit dat die man veroordeeld is, is toch toch.. lijkt mij het onderzoeken waard.

Angelique: Lijkt mij ook. Dat zeg ik, één iemand heeft dat gelukkig goed opgepakt en dat is uh hoe heet dat uhm ja Koen. Ik ben hem toch wel heel dankbaar dat hij deze zaak toch heeft doorgezet. En Koen komt niet zomaar ergens mee op de proppen, die komt echt wel met dingen die goed onderbouwt zijn, komt ie naar voren. Echte getuigen die het allemaal op papier hebben, die niet aan nummers kunnen komen van hooggeplaatste mensen die uhm hoe noem je dat? Die eigenlijk zo een nummer hebben die niemand krijgt, maar die wel bij een chauffeur en een eigen pedofiel, die in een netwerk zit van justitie, die dat gewoon [] want wat moet ie anders met die nummers? En hij liet me ook gewoon zien, in de auto, gewapend en wel , waar de kinderen naartoe werden gebracht. Want dat was een vriend van hem, dat was een vriend van hem, dat was een vriend van hem, zo ben ik daardoor.... want ik moest alles zien. In de tweede zaak van mijn kleinzoon, heb ik ook tegen de

rechter verteld, want hij zei hoe zit dat met dat zedendelict. Ik zei meneer, daar kan ik niet over praten. Ja dat zegt u ook daarin. Ik zeg ja dat klopt. Hij zegt, maar wat bedoelt u nu met nog erger als de zaak Dutroux. Ik zeg, meneer moet ik hier nu namen gaan noemen? Zegt hij, ja doet u maar. Toen heb ik de naam Demmink, Holthuis en van Roon genoemd. Weet je wat de rechter deed? Mij recht in mijn smoel uitlachen! Of ik niet goed bij mijn hoofd was! En dat is een kinderrechter? Fok off. Wat een land hier!

Myra : Maar jij bent dus uhh De bedoeling was om jouw medeplichtig te maken. Dat is gelukt in die zin. En nu, 16 jaar later, wordt je kleinzoon afgenomen die hier al 10 jaar woonde, omdat jij een zedendelict achter je naam hebt staan.

Angelique : Ja, die ik ook zelf nog heb verteld. Mja weet je, lezen ze überhaupt wel eens rapporten nog? Dat vraag ik mij af, leest justitie en lezen de kinderrechtters überhaupt wel rapporten? Weet ik niet, ik denk het niet, anders hadden ze allang gezien dat ik hier dus alles al had verteld.

Myra : Maar nu nog even over Koen Voskuil. Zijn naam zingt natuurlijk ook al een tijdje rond. Hij doet heel veel onderzoek heb ik begrepen? Wat gaat hij doen? Weet jij dat?

Angelique : Koen die is nog verder aan het onderzoeken. De onderste steen gaat boven komen. Maar alle mensen die ik heb genoemd gaan hangen. Met bewijs. En ik denk dan toch wel dat Nederland wel even op zijn kop gaat krabben van oef in wat voor een land leven wij. Eén smerig land.

Myra : Met die Demmink-verhoren in Utrecht, daar hadden we het ook vaak over van het lijkt wel of de mensen het pas gaan geloven op het moment dat die films gewoon vertoond worden.

Angelique : Die komen ook aan bod. Die films worden ook vertoond.

Myra : Die zijn ergens.

Angelique : Hmmhmm Ja. Die zijn er. Net zo goed als dat Demmink zijn vriendje, zijn partner, ook altijd in de kinderporno heeft gewerkt.

Myra: Libor ja.

Ang: Ja. Tja is het frappant? Uhm, nee. Vind ik het normaal? Absoluut niet!

Myra : Maar er zijn dus nog steeds films in omloop waar deze hooggeplaatste personen in hun blote kont op staan.

A: Ja. Ook slachtoffers hebben bewijzen. Ook slachtoffers hebben banden. Alleen vergeten ze dat de slachtoffers, net als ik, toch wel eens een keertje uhm ja hetzelfde krijgen als ik van hé, ik moet iets hebben waardoor ik wel wat kan bewijzen. Ik heb die bewijzen al vanaf '98 al in handen. En dat blijft ook bij mij in handen. En dat ligt ook niet bij mij thuis. Kijk dat gaat straks gewoon lekker mijn huis uit en dat gaat ergens naartoe waar het veilig ligt. Het is ook al bij de notaris opgenomen.

M: Ja, daar ben ik blij om.

A: Want kijk, stel dat mij wat gebeurd, ja. Nou ja, dan is dat een teken dat ze mij daarboven harder nodig hebben dan hier. Maar ik ga er echt niet voor terugdeinzen voor deze mensen. Want dan zouden ze gewoon in principe door kunnen gaan tot St Juttemis met kinderen te beschadigen,

mensen te beschadigen, mensen medeplichtig te maken aan allerlei dingen. En zij kunnen allemaal doen en laten wat ze willen. Kijk naar Demmink. Als een bruger dit doet, wat gebeurt er? Die wordt ala minute achter slot en grendel gezet. Mag het niet afwachten thuis, nee, mr Demmink mag het gewoon thuis afwachten. En wat is de reden daarvan?

Myra : Angelique ik wil je ontzettend bedanken, het is heel emotioneel voor jou, dat snap ik. Maar ik ben wel heel blij dat je het verteld hebt. En we hopen dan ook toch dat het een voorbeeld is voor andere mensen die dan naar buiten gaan komen met hun verhaal.

A : Je hoeft niet bang te zijn, weet je, meer als wat je nu hebt gekregen krijg je toch niet. Levenslang heb je toch al. Dus daarvoor moeten ook mensen die zelf dit mee hebben gemaakt : Praat alsjeblieft, wees niet bang. Wat willen zou nog meer doen als je leven al kapot te maken? Dat hebben ze toch al gedaan.

Myra : Want er moeten gewoon heel veel mensen moeten dit weten, dat is wat me ook elke keer verbaast. Je zegt de contacten in het café, die mensen moeten dat allemaal geweten hebben. Iedereen kent iedereen.

A: Ik heb ze alle cafés ook nog aangewezen waar al die mensen kwamen in Amsterdam- Zuid. Er moet gewoon een eind aan komen. Waarom kinderen pijn doen? Waarom kinderen op die leeftijd al zo seksueel misbruiken? En dan de ouders of de familieleden ook nog medeplichtig maken. Zijn de rechters wel zuiver op hun bot?

Myra : En dan nog kinderen van asielzoekers. Dat is ook zo...

A : Kinderen van asielzoekers vaak Turkse kinderen, Roemeense kinderen, Joegoslavische kinderen, dat soort kinderen vaak.

Myra: Ja. Maar goed, wordt vervolgd even genoeg voor vandaag. Denk ik zo.

A : Ja en wat ik blijf zeggen. Ik heb in 2007 een gesprek gehad met mevrouw Vlaar, een raadsonderzoeker. Staat in al mijn rapporten dat ik het heb gezegd! Ik heb het alleen gezegd van de zaak is nog erger dan Dutroux! En dat we er niet verder over konden praten want de zaak is in mijn ogen nog steeds niet gesloten. En dan zeggen ze dat ze via een informant, van de politie, de informatie hebben gekregen dat ik een zedendelict heb gepleegd. Ik heb het niet vrijwillig gepleegd, je hebt het kunnen lezen. En ik word gestraft? Wie is er dan eigenlijk, wie krijgt er dan levenslang? Toch niet de gasten die binnen zitten? Toch niet een Demmink, toch niet een Salomons, toch niet een Ger van Roon. Die mensen leven een heerlijk leven, gaan op vakantie en wat moeten wij? Met ons verdriet en pijn?

Myra : Het erge is, je hebt alles, je kan alles aantonen. Er liggen hier bergen papieren, alles staat erin. En de rechter leest het niet.

A : En de rechter leest ze niet. Die lacht je nog recht in je gezicht uit als je over Demmink, Holthuis, Ger van Roon en Salomons begint! Nou, dan ga je toch echt twijfelen aan justitie van: hé wacht even wie kan ik nu eigenlijk wel vertrouwen? Er is er eentje van justitie die ik vertrouw en die persoon als die dit hoort weet wie ik bedoel. Zijn naam ga ik ook niet noemen.

Myra : OK. Nogmaals Angelique ik wens je alle succes van de wereld.

A: Ik jouw ook en als ik je ergens nog verder mee kan helpen, dan doe ik dat met alle liefde.

Myra: Dank je wel.